II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de beroepsopleiding van bepaalde bestuurders van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg

COM(88) 339 def.

(Door de Commissie ingediend op 23 juni 1988)

(88/C 322/11)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat zowel het nationale als het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg met de jaren steeds omvangrijker is geworden en de ongevalskansen daardoor zijn toegenomen;

Overwegende dat verkeersongevallen met gevaarlijke goederen catastrofale vormen kunnen aannemen;

Overwegende dat het in het algemeen belang is om de kansen op dergelijke ongevallen, die het milieu op soms onherstelbare wijze kunnen aantasten en ernstige schade kunnen berokkenen aan het fysieke welzijn van het rijdend personeel of van een ieder die met de goederen in contact kan komen, zoveel mogelijk te beperken;

Overwegende dat het ten aanzien van het milieu soms uitermate moeilijk en kostbaar is om, als de gevaarlijke stof met dat milieu in contact is gekomen, de kwalijke gevolgen van verontreiniging van de waterwegen, de ondergrondse of andere waterbekkens te voorkomen en dat de inspanningen zich derhalve moeten richten op de middelen die moeten worden aangewend om, voor zover mogelijk, de omstandigheden die dergelijke ongevallen teweegbrengen, te vermijden;

Overwegende dat uit de opgedane ervaring blijkt dat een groot aantal ongevallen bij het vervoer van gevaarlijke goederen wordt veroorzaakt doordat het rijdend personeel onvoldoende kennis heeft van de aan dit soort vervoer verbonden risico's en dat het derhalve belangrijk is al het mogelijke te doen om de beroepsbekwaamheid van het rijdend personeel te verbeteren;

Overwegende dat, wat het vervoer van gevaarlijke goederen betreft, de rol van de voertuigbestuurder die het transport begeleidt en het gehele verloop ervan in de gaten houdt, van doorslaggevende betekenis is; dat het aan hem is om steeds de risico's op een ongeval te beperken en om, indien zich dat toch voordoet, de eerste veiligheidsmaatregelen te nemen met het oog op zijn eigen bescherming, die van de andere weggebruikers en van iedere andere persoon die slachtoffer van een dergelijk ongeval kan worden, alsook met het oog op de bescherming van het milieu in het algemeen;

Overwegende dat het derhalve van belang is de bestuurders van voertuigen die gevaarlijke goederen vervoeren, bewust te maken van de aard van aan deze goederen verbonden risico's en hun praktische vaardigheid te ontwikkelen in het zoeken naar de meest geschikte oplossingen voor elk probleem dat zich bij dit soort vervoer kan voordoen; dat het derhalve van belang is hun beroepsopleiding te verbeteren en te ontwikkelen en op dit soort vervoer af te stemmen;

Overwegende dat er geen enkele internationale overeenkomst of akkoord bestaat waarin een beroepsopleiding voor het vervoer van gevaarlijke goederen wordt voorgeschreven, tenzij voor bepaalde soorten internationaal vervoer met tanks, tankbatterijen en laadketels met een totale inhoud van meer dan 3 000 liter per transporteenheid;

Overwegende dat er ten aanzien van een adequate beroepsopleiding voor het vervoer van gevaarlijke goederen te weinig of zelfs geen eisen worden gesteld en dat in het vooruitzicht van de vanaf 1992 geplande liberalisering van de vervoermarkt alle maatregelen moeten worden genomen met het oog op een maximale veiligheid zowel voor het nationale als voor het internationale vervoer van dit soort goederen, daar beide identieke risico's inhouden;

Overwegende dat de beroepsopleiding van de bestuurders van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen ook een economische meerwaarde inhoudt, doordat een hoge graad van bekwaamheid van het rijdend personeel voor een vervoeronderneming een belangrijke investering is, die rendeert in de vorm van klantenbinding, een betere roulatie en een beter gebruik van het vervoermaterieel, en een verlaging van de verzeke-

ringspremies, kortom, een hogere produktiviteit van het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, en zulks niet alleen in het belang van de vervoerondernemingen maar eveneens in het algemeen belang en in dat van de arbeidsmarkt in het bijzonder;

Overwegende dat het met het oog op het onder meer ontwikkelen op communautair niveau van geharmoniseerde systemen voor de opleiding van de bestuurders van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen dienstig is te voorzien in gestandaardiseerde opleidingsprogramma's voor deze bestuurders middels moderne technieken die doorgaans gericht zijn op de praktijkopleiding van de deelnemers,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstelling

1. In deze richtlijn wordt ten aanzien van de bestuurders van

1. voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen met een toegestaan maximumgewicht van meer dan 3,5 ton;
2. tankvoertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen met een totale inhoud van meer dan 3 000 liter;
3. transporteenheden voor het vervoer van gevaarlijke goederen in tanks of in laadketels met een totale inhoud van meer dan 3 000 liter

de eis gesteld dat zij houder moeten zijn van een vakbekwaamheidscertificaat of van een gelijkwaardig document dat is afgegeven door de hiertoe door elke Lid-Staat aangewezen autoriteit of instantie en waarin wordt verklaard dat zij op het gebied van het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg met succes een passende opleiding hebben gevolgd.

2. Iedere Lid-Staat kan zowel voor het binnenlands vervoer op zijn grondgebied als voor het internationaal vervoer met voertuigen die door deze Lid-Staat zijn ingeschreven, voor alle dan wel voor bepaalde categorieën gevaarlijke goederen de in lid 1 vastgestelde drempelcapaciteiten verlagen.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. *„vervoer over de weg":* iedere verplaatsing over het openbaar wegennet van een voertuig voor het vervoer van gevaarlijke goederen;

2. *„bestuurder":* iedere persoon die het voertuig bestuurt, zelfs gedurende een korte periode, of die zich in het voertuig bevindt om het eventueel te kunnen besturen;

3. *„voertuigen":* motorrijtuigen, trekkers, aanhangwagens en opleggers, zoals deze termen hierna zijn omschreven:

   a) „motorrijtuig": ieder voertuig, gewoonlijk gebruikt voor het vervoer van gevaarlijke goederen, dat zich op eigen kracht, anders dan langs spoorstaven, over de weg beweegt;

   b) „trekker": ieder voertuig, in het bijzonder gebouwd voor het trekken, duwen of in beweging brengen van aanhangwagens, opleggers, werktuigen of machines, dat zich op eigen kracht, anders dan langs spoorstaven, over de weg beweegt;

   c) „aanhangwagen": ieder voertuig, bestemd om aan een motorrijtuig of aan een trekker te worden gekoppeld;

   d) „oplegger": een aanhangwagen welke geen vooras heeft en op zodanige wijze aan de trekker of het motorrijtuig wordt gekoppeld dat een belangrijk deel van zijn eigen gewicht en van het gewicht van zijn lading door de trekker of het motorrijtuig wordt gedragen;

4. *„toegestaan maximumgewicht":* het hoogst toelaatbare totaalgewicht van het rijklare voertuig, het laadvermogen daaronder begrepen;

5. *„tankvoertuig":* een voertuig ontworpen voor het vervoer van vloeistoffen, gassen, poeders of korrelige stoffen, waarop een of meer tanks blijvend zijn bevestigd of een integrerend deel van het chassis vormen;

6. *„transporteenheid":* een motorvoertuig zonder aanhangwagen of een geheel bestaande uit een motorvoertuig waaraan een aanhangwagen is gekoppeld;

7. *„tank"* (zonder nadere aanduiding): een laadketel of een tank, die een vaste tank, een afneembare tank of een batterij van recipiënten kan zijn, met een inhoud van meer dan 1 m³, zoals deze termen hierna zijn omschreven:

   a) „laadkist": een hulpmiddel bij het vervoer (krat, afneembare tank of ander dergelijk voorwerp),
      — van permanente aard en daarom sterk genoeg voor herhaald gebruik;
      — speciaal ontworpen om het vervoer van goederen met een of meer vervoermiddelen te vergemakkelijken zonder de eenheid van lading te verbreken;
      — voorzien van inrichtingen waardoor haar hantering wordt vergemakkelijkt, met name bij het overladen van het ene vervoermiddel op het andere;

   b) „laadketel": een hulpmiddel bij het vervoer dat voldoet aan de bovenstaande definitie van laadkist en dat is ontworpen om vloeistoffen, gassen, poeders of korrelige stoffen te bevatten, met een inhoud van meer dan 0,45 m³;

c) „vaste tank": een blijvend op het voertuig gemonteerde tank (dat aldus een tankvoertuig wordt) of een tank die een integrerend deel van het chassis van een dergelijk voertuig uitmaakt;

d) „afneembare tank": een tank met een inhoud van meer dan 1 m³, die geen vaste tank, laadketel of batterij van recipiënten is; hij is niet ontworpen voor het vervoer van goederen zonder dat deze worden overgeladen en kan gewoonlijk niet behandeld worden tenzij hij leeg is;

e) „batterij van recipiënten" of „batterij van tanks": een geheel van meerdere recipiënten of van meerdere tanks, onderling door een verzamelleiding verbonden en blijvend op een raamwerk gemonteerd.

Onder recipiënten is te verstaan:

1. flessen met een inhoud van niet meer dan 150 liter;
2. drukhouders (uitgezonderd flessen genoemd in punt 1) met een inhoud van ten minste 100 liter en niet meer dan 1 000 liter (bij voorbeeld cilindervormige houders met rolbanden en houders op sleden);
3. combinaties van de in punt 1 genoemde flessen (zogenaamde flessenbatterijen), die onderling door een verzamelbuis zijn verbonden en door een metalen constructie stevig bijeen worden gehouden;

8. *„gevaarlijke goederen":* de stoffen, produkten, voorwerpen, oplossingen, mengsels en afvalstoffen die kunnen worden ondergebracht in de in bijlage 1, 1 bis en 1 ter genoemde goederencategorieën.

9. De in bijlagen 1, 1 bis en 1 ter bedoelde categorieën gevaarlijke goederen worden, naarmate de industrie zich ontwikkelt, regelmatig gewijzigd met het oog op de aanpassing ervan aan de vooruitgang op wetenschappelijk en technisch gebied. Deze wijzigingen worden in overeenstemming met de procedure van artikel 6 bis vastgesteld.

Artikel 3

Afwijking

De Lid-Staten mogen, na goedkeuring door de Commissie, de bestuurders van voertuigen die uitsluitend goederen vervoeren die door hun specifieke eigenschappen of vanwege de geringe getransporteerde hoeveelheid nauwelijks gevaar of vervuiling met zich brengen, geheel of gedeeltelijk van de bepalingen van deze richtlijn vrijstellen.

De besluiten die krachtens deze alinea door de bevoegde instanties van de Lid-Staten worden genomen, moeten worden gemotiveerd.

Artikel 4

Beroepsopleiding

1. De vereiste opleiding voor de in artikel 1 bedoelde bestuurders ter verkrijging van het vakbekwaamheidscertificaat wordt gegeven in het kader van een door de bevoegde instantie goedgekeurde stage. De voornaamste doelstellingen van deze opleiding zijn de bewustmaking van de risico's verbonden aan het vervoer van gevaarlijke goederen en het verwerven door de betrokkenen van de basiskennis die nodig is om de kans op een ongeval zo klein mogelijk te houden en om, mocht zich een ongeval toch voordoen, de eventueel voor henzelf en het milieu vereiste veiligheidsmaatregelen te treffen en de gevolgen ervan te beperken.

Deze opleiding, die in voorkomend geval een persoonlijke praktische ervaring zou moeten omvatten, dient ten minste betrekking te hebben op de in de lijst van bijlage 2 aangegeven onderwerpen.

2. De Lid-Staten mogen het vakbekwaamheidscertificaat toekennen aan bestuurders die daar voor de eerste keer om verzoeken, zonder dat deze chauffeurs het bewijs hoeven te leveren dat zij aan de bepalingen van lid 1 voldoen, op voorwaarde dat zij aantonen het beroep van bestuurder van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen te hebben uitgeoefend gedurende ten minste de vijf jaren welke aan de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn voorafgaan.

3. Een Lid-Staat kan, als hij dat wil, van bestuurders die binnenlands vervoer van gevaarlijke goederen op zijn grondgebied verrichten evenals van bestuurders die internationaal vervoer verrichten in voertuigen die door deze Lid-Staat zijn ingeschreven, eisen dat zij een meer uitgebreide opleiding hebben gevolgd dan die welke in bijlage 2 wordt bedoeld. Het kan hierbij gaan om een opleiding die reeds in een Lid-Staat is opgezet of die een Lid-Staat voornemens is mettertijd te introduceren.

Artikel 5

Het in artikel 1 bedoelde vakbekwaamheidscertificaat heeft een geldigheidsduur van vijf jaar.

De geldigheidsduur van het certificaat kan telkens met een periode van vijf jaar worden verlengd:

a) als de houder van het certificaat in de periode van vijf jaar die aan het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn certificaat voorafgaat, met succes een bijscholingscursus heeft gevolgd;

b) als de houder van het certificaat de bevoegde autoriteit of instantie kan bewijzen dat hij zijn beroep sedert de afgifte of de jongste verlenging van zijn certificaat zonder onderbreking heeft uitgeoefend en dat hij in de periode een specifieke opleiding heeft genoten waarin de laatste ontwikkelingen van de voorschriften alsmede van de bij het vervoer van gevaarlijke goederen toe te passen veiligheidsmaatregelen aan bod zijn gekomen.

Artikel 6

Het in artikel 1 bedoelde vakbekwaamheidscertificaat dat door een Lid-Staat is afgegeven, wordt erkend in alle andere Lid-Staten van de Gemeenschap.

Artikel 6 bis

1. De Commissie wordt, met het oog op het aanbrengen van de in artikel 2, punt 9, bedoelde wijzigingen, bijgestaan door een Raadgevend Comité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over het ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen al naar gelang van de urgentie van het betrokken vraagstuk; eventueel kan tot stemming worden overgegaan.

3. Het advies wordt in de notulen opgenomen; bovendien mag elke Lid-Staat verzoeken om opneming van zijn voorstel in deze notulen.

4. De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij informeert het Comité op welke wijze zij met dit advies rekening heeft gehouden.

Artikel 7

1. De Lid-Staten nemen, na raadpleging van de Commissie, de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen om binnen een termijn van twee jaar, te rekenen vanaf de datum van bekendmaking, aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen.

2. De Lid-Staten doen aan de Commissie mededeling van de tekst van de voornaamste bepalingen van nationaal recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen. Iedere Lid-Staat doet aan de Commissie met name kennisgeving van de modellen voor de certificaten of gelijkwaardige documenten die hij met het oog op de toepassing van artikel 1 van deze richtlijn goedkeurt. De Commissie doet laatstgenoemde gegevens onverwijld toekomen aan de andere Lid-Staten.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE 1

Gevaarlijke goederen

In deze richtlijn worden onder gevaarlijke goederen de hierna genoemde stoffen, produkten, oplossingen en mengsels verstaan:

— ontplofbare stoffen en voorwerpen;

— met ontplofbare stoffen geladen voorwerpen;

— ontvlammingsmiddelen, vuurwerk en gelijkaardige artikelen;

— samengeperste, vloeibaar gemaakte of onder druk opgeloste gassen;

— brandbare vloeistoffen;

— brandbare vaste stoffen;

— voor zelfontbranding vatbare stoffen;

— stoffen die in contact met water brandbare gassen ontwikkelen;

— stoffen die de verbranding bevorderen;

— organische peroxiden;

— giftige stoffen;

— walgingwekkende stoffen en stoffen die infectie kunnen veroorzaken;

— radioactieve stoffen;

— corrosieve stoffen;

— verontreinigende stoffen opgenomen in bijlage 1 bis;

— afvalstoffen waarvan de lijst is opgenomen in bijlage 1 ter;

— overige stoffen, waarvan proefondervindelijk is aangetoond of kan worden aangetoond dat zij een zodanig gevaar opleveren dat deze richtlijn erop van toepassing dient te zijn.

BIJLAGE 1 bis

Lijst van verontreinigende stoffen

Loodacetaat
Kwikacetaten
Koperacetoarseniet
Vloeibaar arseenzuur
Vast arseenzuur
Cacodylzuur
Waterstofcyanide (blauwzuur) in een waterige oplossing die niet meer dan 20 % waterstofcyanide bevat
Seleenzuur
Gestabiliseerd acroleïne
Gestabiliseerd ethylacrylaat
Aldrin
Anorganische antimoonverbindingen, NEG (Niet Elders Genoemd)
Natriumarsanilaat
Ammoniumarsenaat
Calciumarsenaat
Vaste mengsels van calciumarsenaat en calciumarseniet
IJzer(II)arsenaat
IJzer(III)arsenaat
Magnesiumarsenaat
Kwik(II)arsenaat
Kaliumarsenaat
Natriumarsenaat
Zinkarsenaat, zinkarseniet of zinkarsenaat en zinkarseniet in mengsels
Loodarsenaten
Arseen
Arseenverbindingen
Vloeibare arseenverbindingen, NEG
Vaste arseenverbindingen, NEG
Zilverarseniet
Koperarseniet
IJzer(III)arseniet
Kaliumarseniet
Vast natriumarseniet
Natriumarseniet in waterige oplossing
Strontiumarseniet
Loodarsenieten
Azinfos-methyl
Bariumverbindingen, NEG
Kwikbenzoaat
Arseenbromide
Cyanogeenbromide
Kwikbromiden
Vloeibare butylfenolen
Vaste butylfenolen
Butyltoluenen
Natriumcacodylaat
Cadmiumverbindingen
Toxafeen
Carbaryl
Carbofenothion
Thalliumchloraat
Chloor
Chloordinitrobenzeen
Benzylchloorformiaat
Chloornitroanilines
Vloeibare chloorfenolen
Vaste chloorfenolen
Chloorfenyltrichloorsilaan
Chloortoluenen (*ortho-*; *meta—*; *para-*)
Chromylchloride
Gestabiliseerd cyanogeenchloride
Kwik(II)chloride
Kwikchloride in ammoniak
Watervrij zinkchloride
Zinkchloride in oplossing
Cocculus, vast
Kresolen (*ortho-*; *meta-*; *para-*)
Cupriëthyleendiamine in oplossing
Vast natriumcuprocyanide
Gestabiliseerd acetoncyaanhydrine
Zilvercyanide
Bariumcyanide
Kopercyanide
Watervrij gestabiliseerd waterstofcyanide
Watervrij gestabiliseerd waterstofcyanide, door een inerte poreuze stof geabsorbeerd
Kaliumkwikcyanide
Kwikcyanide
Nikkelcyanide
Loodcyanide
Kaliumcyanide
Natriumcyanide
Zinkcyanide
DDT
Diazinon
Dichlooranilines
Vloeibare dichloorfenolen
Vaste dichloorfenolen
Dichloorfenyltrichloorsilaan
Dichloorvos
Dimethoaat
Vloeibaar dinitro-*ortho*-kresol
Vast dinitro-*ortho*-kresol
Dinitrofenol in oplossing in water of in een brandbare vloeistof
Difenylaminochloorarsine
Difenylchloorarsine
Polychloorbifenylen
Kwikdisulfaten
Disulfoton
Tetraethyldithiopyrofosfaat, vast, vloeibaar of in mengsels
DNOC
Endosulfan
Endrin
Dichloorethylether
Ethyldichloorarsine

4-Chloor-3-nitrobenzylidinefluoride
Nitrobenzylidinefluoriden
Kwikgluconaat
Heptachloor
Hexachloorbutadieen
Kamferolie
Fenylkwikhydroxide
Kwikkaliumjodide
Kwikjodide
Isopropenylbenzeen
Antimoonlactaat
Lindaan
Maneb of manebpreparaten die ten minste 60 % maneb bevatten
Maneb of manebpreparaten die bestand zijn tegen spontane verhitting
Anti-klopmiddelen voor brandstoffen
Perchloormethylmercaptaan
Alfa-Methylstyreen
Mevinvos
Naftaleen, al dan niet gezuiverd
Gesmolten naftaleen
Tetracarbonylnikkel
Kwik(I)nitraat
Kwik(II)nitraat
Fenylkwiknitraat
Loodnitraat
Thalliumnitraat
Nitrokresolen
Nitroxylenen
Kwikoleaat
Gedesensibiliseerd kwikoxycyanaat
Kwikoxide
Parathion
Parathion-methyl
Natriumpentachloorfenoxide
Vloeibaar antimoonpentachloride
Vast antimoonpentachloride
Antimoonpentafluoride
Arseenpentoxide
Loodperchloraat
Foraat
Tricresylfosfaat met meer dan 3 % *ortho*-isomeren
Gesmolten witte fosfor
Witte of gele fosfor, a) droog
Witte of gele fosfor, b) in water
Zinkfosfide
Oplosbare loodverbindingen, NEG
Tetraethyllood
Tetramethyllood
Kwiksalicylaat
Natriumarseniet
Kwik(I)sulfaat
Kwik(II)sulfaat
Strychnine
Sulfotep
Antimoonkaliumtartraat
Tepp (tetraethylpyrofosfaat)
Hexaethyltetrafosfaat
Osmiumtetraoxide
Thalliumverbindingen
Thalliumverbindingen, NEG
Thalliumsulfaat
Kwikthyocyanaat antimoontrichloride, a) vast antimoontrichloride b) vloeibaar
Arseentrichloride
Arseentrioxide
Gestabiliseerde vinyltoluenen, isomeren in mengsels

BIJLAGE 1 ter

Categorieën of soorten van gevaarlijke afvalstoffen (de afvalstoffen kunnen in vaste of vloeibare toestand of in de vorm van slib voorkomen)

Deel A

Afvalstoffen die bestaan uit, dan wel derivaten of residuen zijn van:

— lichaamseigen stoffen; afval van ziekenhuizen en van andere medische activiteiten;

— farmaceutische produkten, medicijnen, veterinaire produkten;

— houtconserveringsmiddelen;

— biociden en fytosanitaire produkten;

— residuen van produkten die als oplosmiddel zijn gebruikt;

— gehalogeneerde organische stoffen die niet als oplosmiddel zijn gebruikt;

— cyaniden voor harding;

— oliën en anorganische olieachtige verbindingen (bij voorbeeld industrieel slib, enz.);

— mengsels van olie of koolwaterstoffen met water, emulsies;

— stoffen die PCB's en/of PCT's bevatten (bij voorbeeld diëlektrische materialen, enz.);

— teerhoudende produkten afkomstig van raffinage, distillatie of pyrolyse (bij voorbeeld distillatieresiduen, enz.);

— inkt, kleurstoffen, pigmenten, verven, lak, vernis;

— harsen, latex, weekmakers, lijm;

— niet geïdentificeerde en/of nieuwe chemische stoffen, afkomstig van onderzoek, ontwikkelingsactiviteiten en onderwijs en waarvan de effecten op de mens en/of het milieu nog niet bekend zijn (bij voorbeeld laboratoriumafval, enz.);

— vuurwerk en andere ontplofbare stoffen;

— produkten van fotolaboratoria;

— materialen die verontreinigd zijn door een polychloordibenzofuraan;

— materialen die verontreinigd zijn door een polychloordibenzo-*para*-dioxine;

— elk ander afval dat een van de in deel B genoemde stoffen bevat.

Deel B

Afvalstoffen met als bestanddelen:

— beryllium, berylliumverbindingen;

— vanadiumverbindingen;

— verbindingen van zeswaardig chroom;

— kobaltverbindingen;

— nikkelverbindingen;

— koperverbindingen;

— zinkverbindingen;

— arseen, arseenverbindingen;

— selenium, seleniumverbindingen;

— zilververbindingen;

— cadmium, cadmiumverbindingen;

— tinverbindingen;

— antimoon, telluurverbindingen;

— bariumverbindingen, met uitzondering van bariumsulfaat;

— kwik, kwikverbindingen;

— thallium, thalliumverbindingen;

— lood, loodverbindingen;

— anorganische sulfiden;

— anorganische fluorverbindingen, met uitzondering van calciumfluoride;

— anorganische cyaniden;

— de volgende alkali- of aardalkalimetalen: lithium, natrium, kalium, calcium, magnesium in metaalvorm;

— zure oplossingen of zuren in vaste vorm;

— basische oplossingen of basen in vaste vorm;

— asbest (stof en vezel);

— fosfor; fosforverbindingen met uitzondering van anorganische fosfaten;

— carbonyl-metaalverbindingen;

— peroxiden;

— chloraten;

— perchloraten;

— aziden;

— PCB's en/of PCT's;

— farmaceutische of veterinaire verbindingen;

— biociden en fytosanitaire stoffen (bij voorbeeld pesticiden, enz.);

— infectueuze stoffen;

— creosoten;

— isocyanaten, thiocyanaten;

— organische cyaniden (bij voorbeeld nitrilen, enz.);

— fenolen, fenolverbindingen;

— gehalogeneerde oplosmiddelen;

— niet gehalogeneerde organische oplosmiddelen;

— organische halogeenverbindingen, met uitzondering van inerte polymeren en de andere in deze bijlage opgenomen stoffen;

— aromatische verbindingen; polycyclische en heterocyclische organische verbindingen;

— aromatische amines;

— ethers;

— ontplofbare stoffen, met uitzondering van die stoffen die elders in deze bijlage worden vermeld;

— organische zwavelverbindingen;

— polychloordibenzo-*para*-dioxines;

— koolwaterstoffen en hun verbindingen met zuurstof, stikstof en/of zwavel die niet specifiek in dit deel zijn opgenomen.

BIJLAGE 2

Lijst van de in artikel 4 van deze richtlijn bedoelde onderwerpen

De kennis die voor de afgifte van het vakbekwaamheidscertificaat nodig is dient in ieder geval betrekking te hebben op de in deze lijst genoemde onderwerpen:

a) de algemene voorschriften die op het vervoer van gevaarlijke goederen van toepassing zijn;

b) de belangrijkste gevaartypes;

c) de gepaste preventie- en veiligheidsmaatregelen voor de verschillende gevaartypes;

d) het gedrag na een ongeval (eerste hulpverlening, verkeersveiligheid, basiskennis met betrekking tot het gebruik van de beschermingsuitrusting, enz.);

e) de etikettering en de gevaarsignalisatie;

f) hetgeen een bestuurder bij het vervoer van gevaarlijke goederen wel en niet moet doen;

g) de functie en werking van de technische uitrusting van de voertuigen;

h) het rijgedrag van de voertuigen met tanks of laadketels, met inbegrip van de bewegingen van de lading;

i) de verboden van samenlading in één voertuig of in één laadkist;

j) de behandeling en de stuwing van stukgoederen;

k) de te nemen voorzorgsmaatregelen bij het laden en lossen van gevaarlijke goederen.
